

За тази цел той трѣбва да има единъ върхенъ мащабъ, съ който да провѣрѣва нѣщата. Първото условие, което се изисква отъ ученика, е да има готовностъ да прави опити. Захване една работа, но не успѣва — той трѣбва да я започне отново. Докато не получи резултатъ, ученикътъ не трѣбва да се отказва отъ започнатата работа. Напише една тема — не му харесва. Нека я напише втори, трети пжть, докато самъ я хареса. Като четете темитѣ си, виждамъ, какъ всѣки проявява свои специфични чувства и способности. Сжщото се забелязва и въ различнитѣ оратори. Слушате нѣкой ораторъ и виждате, че той маха съ ржце, сочи юмрукъ къмъ публиката, удря на масата. Тѣзи движения показватъ, че чувството на разрушение въ този човѣкъ е силно развито. Казватъ за него, че е отличенъ ораторъ. — Да, отличенъ ораторъ е, но той може да набие този, онзи; той може моментално да разруши това, което хората съ години сж градили. Следъ него излиза другъ ораторъ. Той говори тихо, обръща се на една, на друга страна, разтваря ржцетѣ си. Щомъ разтваря ржцетѣ си, това показва, че той е страхливъ, умътъ му не е силенъ, не може да го управлява. Всѣко движение въ човѣка означава нѣщо. Който разбира езика на движенията, той може да чете по тѣхъ, да изучава хората, да изучава и себе си. Движенията не сж произволни, тѣ се дължатъ на известни сили въ човѣка. Срѣщате единъ